

ПРОТОКОЛ

№ 62

гр. Разград , 23.03.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и трети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ирина М. Ганева

при участието на секретаря Дияна Р. Георгиева
и прокурора Тихомир Косев Тодоров (ОП-Разград)
Сложи за разглеждане докладваното от Ирина М. Ганева Гражданско дело №
20213300100007 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Н. Г. П. се явява лично и с адв.Е..

ОТВЕТНИКЪТ С. Н. П. се явява лично.

ЗА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА-РАЗГРАД се явява ОКРЪЖНИЯ ПРОКУРОР Т.Т..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ д-р Д.К. се явява лично.

Адв.Е.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма пречка за даване ход на делото

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИСТЪПВА към изясняване на фактическата страна

Адв.Е.: Поддържа подадената искова молба и молим да бъде допуснат до разпит свидетел Пенка Димитрова Вутева.

ПРОКУРОРЪТ: Процесуално допустима е исковата молба, не възразявам допускането на гласни доказателства.

СЪДЪТ пристъпва към доклад по делото:

Депозирано е искане от Н. Г. П. за поставяне под пълно или в условията на

евентуалност под ограничено запрещение на С. Н. П.. Твърди се, че ответницата е съпруга на ищеца и че страда от заболяване – деменция при болестта на Алцхаймер, което ѝ пречи да се грижи за своите работи.

В днешно съдебно заседание молбата се поддържа от явилият се ищец.

Не е подаден отговор от ответника.

Правната квалификация на предявеният иск е по чл.5, ал.1, а в условията на евентуалност по ал.2 от ЗЛС.

В изпълнение на задължението за разпределяне на доказателствената тежест, съдът указва на ищеца, че в негова тежест е да установи, че ответникът страда от душевно заболяване или слабоумие, че не може да се грижи за своите работи и че невъзможността да се грижи за своите работи е в причинно – следствена връзка със заболяването.

Представените писмени доказателства са допуснати с определение постановено в закрито заседание от 15.02.2021 г.

Допуска до разпит като свидетел Пенка Димитрова Вутева.

По назначената съдебно психиатрична експертиза е депозирано заключение в срок.

Допуснато е и личното изслушване на ответника.

Дава възможност на страните за становища и възражения по изготвения доклад.

Адв.Е.: Нямаме възражения по доклада.

ПРОКУРОРЪТ: Запознат съм, нямам възражения.

ПРИСТЪПВА към личното изслушване на С. Н. П. по реда на чл.337, ал.1 ГПК

Въпрос на съда: Как се казвате?

Отговор на С.П.: С..

Въпрос на съда: На колко сте години?

Отговор на С.П.: Не мога да ги броя. Не зная.

Въпрос на съда: Къде живеете?

Отговор на С.П.: Живея тук в града.

Въпрос на съда: Знаете ли адреса, на който живеете?

Отговор на С.П.: Не мога.

Въпрос на съда: Знаете ли къде се намирате в момента?

Отговор на С.П.: Не мога да разбера.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

Адв.Е.: Нямам въпроси.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Нямам въпроси.

ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля

СЧЕМА СЕ САМОЛИЧНОСТТА

П.Д.В.: 78г., гр.Разград, ул. „Н.Вапцаров“ 17, вх.В, ап.23, вдовица, неосъждана, б.р.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290 НК. Обеща да говори истината.

ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля: Неделчо ми е съученик, познавам го отдавна. С. я познавам от 1974-1975 г., когато те дойдоха да живеят като семейство в нашия вход, в нов блок. Ние се съседни с тях от 1974 г. В добри отношения сме. С. я познавам като добра учителка по химия. Тя беше учителка в 7 клас на моята дъщеря и на моя син също в 7 клас, а след това подготвя внучката ми за кандидатстване в института. С. я познавам като много строга, отзивчива учителка. Много уважавана от учениците и от родителите на учениците. Има национална награда за най-добър учител по химия, това беше през социализма. След като се пенсионира дълго време идваха бившите ѝ съученици да ѝ честитят 24 май в дома, била съм свидетел и затова го казвам. След това тя вече преди няколко години се разболя и настъпи голяма промяна в поведението ѝ. С. не е контактна, тя си губи мисълта, забравя, като започне нещо да го търси, не го намира и не знае какво търси. Била съм свидетел на няколко пъти, когато тя във входа на първия етаж, където няма апартаменти тя се е загубила и не може нито нагоре да отиде, нито надолу да отиде и аз я прибирам и ѝ показвам къде ѝ е жилището. Като започне да говори, няма думи да се изрази и започва така леко да се ядосва. Не е агресивна нито физически, нито психически. Спокойна е, но не може да говори, няма думи, загубила си е речта. Първият контакт с нея, когато разбрах, че тя не е добре, това беше, когато ме накара да мия входа, а тя в същия момент тя го миеше и казва“ „Да, трябва и ти да почнеш да миеш входа“. Тогава разбрах, че има нещо ненаред и разговарях със съпруга ѝ и той ми каза, че тя боледува. С напредване на болестта, става по-неадекватна. Идвала в нас, звъни ми, но на вратата се опитва нещо да ми каже и не може да го каже и си заминава. Канила съм я в къщи, стои някъде около 5 минути, не повече, питам я как е мъжа ѝ, как са децата, тя не може да ми каже. Опитва се да каже, но няма думи.

Съседа на третия етаж, тя отишла при него и му казала, че има някакъв чужд мъж в тях, да дойде, той да го изгони. Съседа отива у тях и вижда мъжа ѝ.

На мен също аз като я питам как е съпруга ѝ имало е случаи, когато казва ами, той не е мъж и прави нещо или си е заминал или трябва да си замини, не мога да си обясня какви са нейните движения. Просто е неадекватна.

Някога ме познава, някога не.

Мъжът ѝ се грижи изключително добре за нея, той поема цялата отговорност за нея, за почистване, за пране, той пазарува, той готви, той я храни и се грижи за личната ѝ хигиена. Тя сама не може да се грижи за личната си хигиена. Сама се храни, но тя не може да си наготви, не може да си сложи, защото, ако започне нещо да прави, тя забравя какво трябва да прави и не може да го намери къде е. Той се грижи изключително за всичко за нея.

Ако го няма съпруга ѝ, тя не може да се справи сама. Тя първо ще се загуби. Той много често заключва вратата, защото да не излезе тя, защото, ако излезе, тя се губи и няма да може да се върне.

Адв.Е.: Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

ПРИСТЪПВА към изслушване на вещото лице

СНЕМА СЕ САМОЛИЧНОСТТА

Д. П. К.: 54г., омъжена, неосъждана, б.р.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност оп чл.291 НК по даване на безпристрастно заключение по съвест. Обеща да даде безпристрастно заключение.

ПРИСТЪВА към изслушване на вещото лице: Поддържам представеното заключение. В изготвената СПЕ при освидетелстваното лице е налице глобарна деменция. Успоредно с интелектуалното снижение е настъпила и личностова промяна, като е разрушена фасадата и ядрото на личността, и липсва критично отношение към заболяването. Мисловната дейност се свежда само до конкретни ситуативни решения и това ѝ заболяване я прави напълно неспособна за самостоятелен вид и изисква непрекъснат постоянен надзор и ръководство. Болестта, от която страда С.П. е деменция при болестта на Алцхаймер с късно начало, която е нарушила годността ѝ за адекватно преживяване за себе си и за своето отношение към близките и света и не ѝ позволява изцяло да се грижи за своите работи и да защитава интересите си.

Не се води на учет. Амбулаторният лист е знак, че е посетила определен колега за преглед.

Преглеждала съм С. преди няколко години в дома ѝ. Впечатленията ми са, че заболяването ѝ прогресира и се задълбочава, и промените са все по-тежки. Това заболяване не подлежи на лечение. Деменцията по принцип е необратима, терапевтичните усилия са, за да се забави този процес доколкото е възможно.

Адв.Е.: Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Да се изплати възнаграждение на вещото лице в размер 150лв.- Изд. РКО

Адв.Е.: Нямаме други искания.

ПРОКУРОРЪТ: не е необходимо да се събират други доказателства.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв.Е.: Моля да постановите решение, с което да поставите под пълно запрещение лицето С. Н. П. и съображенията ми за това са следните. Считам, че от събраните гласни и писмени доказателства по един безспорен начин се установи, че са налице двете предпоставки, които законодателя и съдебната практика, и най-вече в Постановление на пленума на ВС № 5/1979 г. са определени, а именно първо наличието на душевна болест, това е медицинския критерий, налице е и юридическия критерий, а именно неспособността на лицето да се грижи само за своите работи. Налице е и причинно следствената връзка между тези две неща. Ето защо считам, че поради тези причини следва лицето да бъде поставено под пълно запрещение и ще ви моля на осн. чл.173, ал.2 СК да бъде определен за настойник на лицето нейният съпруг именно Н.П..

СЪДЪТ запита ответницата иска ли нещо да каже

С.П.: Мога да кажа.

СЪДЪТ запита ответницата може ли да се грижи сама за себе си и дали иска мъжът ѝ да се грижи за нея

С.П.: Щом е поискал.

ПРОКУРОРЪТ: Споделям изцяло доводите на процесуалния представител на

ищцовата страна. Смятам, че доказателствата, представената и приета от вас психиатрична експертиза, разпита на допуснатата свидетелка, личното ви възприятие ви дава пълното основание да постановите решение, въз основа на което да поставите ответницата под пълно запрещение.

СЪДЪТ ще се произнесе с решение.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което завърши в 10:15 часа.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____

Секретар: _____